

272

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 17 lipca 1948 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie włączenia influenzy koni do chorób, podlegających obowiązkowi zgłaszania i o zwalczaniu tej choroby na obszarze całego Państwa.

Na podstawie artykułu 29 pkt a i art. 112 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz.U.R.P. Nr 77, poz. 673) wraz z późniejszymi zmianami (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr 114, poz. 975, z 1928 r. Nr 26, poz. 229, z 1932 r. Nr 26, poz. 229, Nr 60, poz. 573 i Nr 67, poz. 622, z 1934 r. Nr 110, poz. 976 i z 1938 r. Nr 27, poz. 245) zarządza się, co następuje:

§ 1. § 13 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 18 lutego 1928 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu o włączeniu influenzy koni do chorób, podlegających obowiązkowi zgłaszania, i o zwalczaniu tej choroby (Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 406) otrzymuje brzmienie:

„§ 13. Za konie, co do których urzędowo stwierdzono, że padły na influencję, gdy przedtem uczyniono zadość obowiązkowi zgłoszenia, należy się zapomoga od Państwa w wysokości 1/2 warto-

ści szacunkowej konia przy zastosowaniu przepisów art. 75 — 91 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych oraz przepisów § 14 — 31 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) wraz z późniejszymi zmianami (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 7, poz. 45 i Nr 53, poz. 435, z 1936 r. Nr 50, poz. 360 oraz z 1948 r. Nr 32, poz. 217)“.

§ 2. Moc obowiązującą powołanego w § 1 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 18 lutego 1928 r. rozciąga się na obszar całego Państwa.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Jan Dąb-Kociol

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

273

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ i ZIEM ODZYSKANYCH

z dnia 21 lipca 1948 r.

w sprawie wykonania w zakresie danin komunalnych art. 148 ust. 1 i art. 164 ust. 1 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym.

Na podstawie art. 148 ust. 1, art. 164 ust. 1 i art. 170 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174) zarządza się, co następuje:

Do art. 148 ust. 1.

§ 1. Władza podatkowa pierwszej instancji może sama zmienić swoją decyzję, jeżeli uzna, że odwołanie zasługuje w całości lub w części na uwzględnienie, a zmniejszenie daniny nie przekroczy kwoty 10.000 zł.

Do art. 164 ust. 1.

§ 2. 1. Wojskowi i urzędnicy publiczni wzywani w charakterze świadków lub biegłych w sprawach podatków komunalnych otrzymują zwrot kosztów podróży w wysokości przewidzianej dla ich podróży służbowych oraz wynagrodzenie za stratę czasu w wysokości należnych im diet.

2. Inne osoby wzywane w charakterze świadków lub biegłych w sprawach podatków komunalnych otrzymują zwrot kosztów podróży i wynagrodzenie za stratę czasu, a biegli ponadto za wykonaną pracę według norm następujących:

a) władza podatkowa ustala wysokość kosztów podróży od miejsca zamieszkania do miejsca stawiennictwa i z powrotem, biorąc za podstawę koszt przejazdu najniższą klasą i najtańszym środkiem transportu masowego osób (koleją, autobusem, tramwajem itp.), w braku zaś takiego środka — koszt przejazdu

najtańszym ze środków lokomocji,

b) władza podatkowa ustala wynagrodzenie za stratę czasu według swobodnej oceny w wysokości od 100 do 300 zł dziennie; do czasu, za który przyznaje się wynagrodzenie, zalicza się także czas konieczny do odbycia podróży z miejsca zamieszkania do miejsca stawiennictwa i z powrotem; osobie, mającej miejsce zamieszkania w miejscowości, do której ją wezwano, służy prawo do wynagrodzenia jedynie w razie utraty zarobku,

c) władza podatkowa ustala wysokość wynagrodzenia biegłych za wykonaną pracę w granicach od 20 do 100 zł za każdą zaczęta godzinę w zależności od trudu, czasu i kwalifikacji koniecznych do wykonania pracy; przyznanie wynagrodzenia w kwocie wyższej wymaga uprzedniej zgody Ministra Administracji Publicznej bądź Ministra Ziem Odzyskanych; przepis ten dotyczy również biegłych będących wojskowymi lub urzędnikami publicznymi.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Administracji Publicznej:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Ziem Odzyskanych:

w z. Józef Dubiel